

TRIOMF DEL PRESENT

Després de tants d'anys, de tant de temps,
han tornat a cercar-se en aquesta ciutat
plena de records gairebé oblidats.
Han tornat a cercar-se sense saber per què,
delerosos de reviure la joia
d'uns anys fatalment perduts.
I en aquesta cambra, vulgar en tot,
d'antuvi amb reserva, meravellats després,
han tornat a descobrir allò
que creien ofegat pel seny impúdic.
Ja res no els importa.
Han romàs tancats, closes les persianes,
vivint a deshora, menjant de nits,
com si, de debò, s'acabessin de conèixer.
I mentre riuen i s'estimen
van gravant, amb el foc de l'amor
que de nou els ha lligat, cegament,
a despit del curs fatal del temps
-a despit de la por i de l'experiència-,
aquest triomf exuberant del present,
un goig que ja mai més no podrà exhaurir-se.

L'Edat d'or